

[Aage Frandsen]

gelsen af de tre gymnasier i Københavns Amt sidste år.

Vi var i SF ikke enige i den måde, flertallet i Københavns Amtsråd tacklede spørgsmålet på, men vi var i princippet enige i, at det rettelig var amtet, der burde have ansvaret for det, selv om det på det tidspunkt var og stadig væk er ministerens kompetence. Når vi rejste sagen i Folketinget, var det, fordi vi mente, at afviklingen ikke skete på pædagogisk forsvarlig måde, og det vil vi gøre igen, hvis det i forbindelse med en nedlæggelse viser sig, at det ikke er tilfældet.

Vi kan altså støtte forslaget; spørgsmålet er blot, om vi ikke også i lovgivningen skulle fastlægge en procedure, som sikrer, at lokalbefolkningen og de ansatte inddrages. Det ændrer jo ikke ved, at kompetencen 100 pct. – naturligvis – skal være amtsrådets.

Når det drejer sig om inddragelse af lokalbefolkningen, kunne man f.eks. bruge bestemmelserne om proceduren for vedtagelse af lokalplaner inden for regionplanlovgivningen – sådan set den samme tankegang, som ministeren har, når det drejer sig om folkeskolen. Man kunne indføre den samme procedure her, blot er det altså regionplanen, man skal bruge, og ikke kommuneplanen.

Når det drejer sig om at inddrage skolens brugere og ansatte, kunne det jo også ske ved en høring, fordi det jo altså er muligt at fastlægge, hvem det er, man skal høre, nemlig dem, der er på skolen. Det, som det måske vil gå ud over, er hastigheden, hvormed en nedlæggelse kan foregå, men det kunne godt være, at det kunne betale sig at tage det besvær med for at sikre, at afviklingen vil ske på den pædagogisk mest forsvarlige og også den mest smertefri måde, nemlig hvis man inddrager lokalbefolkningen, brugerne og de ansatte.

Jeg vil derfor godt spørge ministeren, om ikke det var rimeligt, at man i regler eller i loven fastlagde, at brugere, ansatte og lokalbefolkning på en eller anden måde inddrages, for at man kan undgå situationer som dem, der opstod ved nedlæggelsen i Københavns Amt, hvor folk følte, at det skete hen over hovedet på dem, uden at de blev spurgt.

Nu har ministeren jo demonstreret i forbindelse med folkeskoleloven, at han er interesseret i at inddrage parterne, og så må det vel også gælde her.

Hannah Kain (V):

Som det er nævnt af flere ordførere, skal dette lovforslag ses i sammenhæng med debatten den 17. november 1987 om lukning af tre gymnasier i Københavnsområdet, og lovforslaget kodificerer blot den praksis, som blev fulgt bl.a. dengang, og hvorefter amterne selv afgør, hvilke gymnasier der skal bevares, mens ministeren kun har en godkendelsesbeføjelse.

Venstre kan tilslutte sig, at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt, og at det også gælder de upopulære beslutninger. Det er også en forbedring, at der skal foreligge en afviklingsplan, og at amterne på forhånd kan indstille sig på det.

Da der i øvrigt kun er tale om en stadfæstelse af tidligere praksis, håber jeg, at lovforslaget kan få en hurtig behandling, hvorunder Venstre vil støtte lovforslaget.

Til slut skal jeg sige til fru Helle Degn, at netop i en tid, hvor der skal være dynamik inden for uddannelsessystemet, er det nødvendigt, at vi kan omprioritere. Det er ikke nok, at vi altid bare accepterer de uddannelsesinstitutioner, som vi én gang har oprettet, og tror, at vi via dem kan nå alle vore uddannelsespolitiske mål; vi må også være indstillet på, at der sker en vis forandring, og at der skal være dynamik til inden for uddannelsessystemet.

Der er ingen, der jubler ved tanken om nedlæggelse af uddannelsesinstitutioner, men netop af hensyn til den forandringsproces, som er nødvendig også i en international konkurrencesituation, kan det være nødvendigt at nedlægge uddannelsesinstitutioner og overføre ressourcerne til andre steder i uddannelsessystemet.

Pia Dahl (FP):

Det var sandelig godt, at vi fik de rigtige bemærkninger til dette lovforslag; det andet var ret kryptisk at se på, må jeg indrømme. Men nu har vi fået dem, og det er alle tiders.

Jeg vil sige, at Fremskridtspartiets principielle holdning er, at gymnasierne skal være statsskoler, og derfor kan jeg egentlig kun sige om dette lovforslag, at vi vil følge udvalgsarbejdet nøje. Jeg kan også sige, at vi vil støtte ethvert tiltag, der betyder, at ressourcerne på dette område bliver anvendt på en måde, som er til gavn for elevernes lærdom og indlæring. Det må være det, det drejer sig om.